

KVOPP000V34N

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

602 00 Brno, Údolní 39
Telefon: 542 542 111
Fax: 542 542 112
E-mail: podatelna@ochrance.cz

V Brně dne 14. ledna 2016
Č. j.: KVOP/PDCJ 92/2016

Do vlastních rukou

Vážený pan
Ing. K H

ROZHODNUTÍ

Vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv jako nadřízený orgán ve smyslu § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“),

rozhodl v souladu s ustanovením § 16 a § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s ustanovením § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **o odvolání pana Ing. K H**, nar. . bytem

proti rozhodnutí Kanceláře veřejného ochránce práv č. j. KVOP/PDCJ 36/2016 ze dne 7. 1. 2016, kterým byla podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítnuta žádost o informace podaná žadatelem dne 29. 12. 2015 **takto:**

V souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu **se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh správního řízení

Dne 29. 12. 2016 se na Kancelář veřejného ochránce práv obrátil pan Ing. K H (dále „žadatel“) se žádostí o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. k neplnění zákonné povinnosti příslušných správních orgánů při vodorovném značení

silnic II. a III. třídy. Žadatel žádal informaci, zda *není v ČR porušována Listina základních práv a svobod ve čl. 31 v právu na ochranu zdraví, při používání silnic II. a III. třídy, na kterých chybí nebo je nedostatečné vodorovné značení*. Žadatel současně doložil kopii své žádosti o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím adresované dne 9. 12. 2015 Ministerstvu dopravy ČR. V ní se dotazoval, proč není plněna zákonná povinnost správce silnic II. a III. třídy, kdo za to nese odpovědnost a jak ministerstvo zajistí nápravu. S odpovědí ministerstva, že neexistuje zákonná povinnost označovat silnice II. a III. třídy vodorovným dopravním značením, že takové značení by mělo být provedeno tam, kde to vyžaduje bezpečnost provozu a které silniční správní úřady stanovují dopravní značení, nebyl žadatel spokojen. Proto se obrátil na Kancelář veřejného ochránce práv s žádostí o posouzení, zda chybějící výslovnou zákonem stanovenou povinností provést vodorovné dopravní značení na všech silnicích II. a III. třídy *není v ČR porušována Listina základních práv a svobod ve čl. 31 v právu na ochranu zdraví, při používání silnic II. a III. třídy, na kterých chybí nebo je nedostatečné vodorovné značení*.

Takto formulovanou žádost Kancelář veřejného ochránce práv zamítla rozhodnutím č. j. KVOP/PDCJ 36/2016 ze dne 7. 1. 2016. Zamítnutí zdůvodnila tak, že žadatel neusiluje o poskytnutí existujících informací, ale žádá právní posouzení, zda z čl. 31 Listiny základních práv a svobod lze dovodit konkrétní povinnost označit silnice II. a III. třídy vodorovným značením. Vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv tento problém dosud neřešila, nemá na něj právní názor a nemůže jej tedy v podobě informace poskytnout. V souladu s § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, dle kterého *se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*, proto Kancelář veřejného ochránce práv žádost zamítla. V závěru žadatele poučila, že pokud by chtěl prověřit, zda vlastníkům pozemních komunikací právní řád ukládá povinnost provést na vybraných komunikacích vodorovné značení v podobě vodící či středové čáry a toto značení udržovat a jestli mají úřad za úkol tuto povinnost vynuocovat, je třeba, aby se na ochránkyni obrátil podnětem s náležitostmi dle § 11 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejném ochránci práv“). Dále žadatele poučila o možnosti podat odvolání proti rozhodnutí o odepření informací. Rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 8. 1. 2016.

Dne 11. 1. 2016 obdržela Kancelář veřejného ochránce práv odvolání žadatele. Odvolání bylo podáno oprávněnou osobou v odvolací lhůtě, je tedy přípustné.

II. Shrnutí obsahu a důvodů odvolání

Žadatel nesouhlasí s posouzením jím požadovaných informací jako informací nových, dosud nevytvořených, kterými veřejná ochránkyně práv nedisponuje a ani nemá povinnost disponovat, protože se jedná o právní hodnocení problému, ke kterému dosud nevedla žádné šetření podle zákona o veřejném ochránci práv. Odmítá tedy, že by požadoval informace, na které by se vztahoval § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím a které proto není možné poskytnout.

Dále žadatel odmítá, že by se mohl na ochránkyni obrátit s podnětem podle § 11 zákona o veřejném ochránci práv, ve kterém by specifikoval, o jakou konkrétní pozemní komunikaci nebo její úsek, na kterém chybí nebo je nedostatečné dopravní značení, se jedná a jakým způsobem se neúspěšně pokoušel dosáhnout nápravy. Má za to, že pokud mu Ministerstvo dopravy ČR sdělilo, že neexistuje zákonný předpis nařizující vlastníkům a správcům silnice II. a III. třídy provádět a udržovat vodorovné dopravní značení, nemůže se toho nijak domáhat.

Závěrem znovu požaduje, aby mu veřejná ochránkyně práv poskytla informaci, zda při absenci zákonného předpisu pro majitele a správce silnic II. a III. třídy, nařizujícího provádět a obnovovat vodorovné značení těchto silnic, není porušována Listina základních práv a svobod ve čl. 31 v právu na ochranu zdraví uživatelů silnic II. a III. třídy.

III. Právní posouzení napadeného rozhodnutí odvolacím orgánem

Podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím:

"Pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona ... b) pro odvolací řízení ... ustanovení správního řádu; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije."

Podle § 89 odst. 2 správního řádu: *"Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem."*

Vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv přezkoumal rozhodnutí prvoinstančního orgánu s ohledem na citovaná ustanovení a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Výstup, který žadatel jako odpověď na své podání požaduje, je právní analýza, jejímž výsledkem by bylo konstatování, zda podle veřejné ochránkyně práv z článku 31 Listiny základních práv a svobod (který mj. uvádí, že každý má právo na ochranu zdraví) lze dovodit požadavek, aby zřejmě všechny silnice II. a III. třídy byly označeny řádně provedeným vodorovným dopravním značením. Pro bližší představu taková analýza zahrnuje zjištění, co je obsahem tohoto práva (co všechno lze podřadit pod pojem ochrana zdraví), o jaké základní právo jde (právní doktrína rozlišuje několik kategorií základních lidských práv) a v návaznosti na to, zda jde o právo vymahatelné přímo či jen v mezích zákonů toto právo provádějící, a jaké jsou konkrétní povinnosti státu při zabezpečování práva na zdraví, to vše ve vztahu k bezpečnosti silničního provozu a umístování dopravního značení. Nezbyvá než zopakovat, že takovéto hodnocení veřejná ochránkyně práv dosud v žádném šetření neprováděla a neměla ani povinnost je provádět (či takové šetření vést). Ochránkyně tedy nedisponuje (a není povinna disponovat) informací, zda *absence zákonného nařízení provést a udržovat vodorovné dopravní značení na všech silnicích II. a III. třídy je či není porušením článku 31 Listiny*. V souladu s § 2 odst. 4 o svobodném přístupu k informacím proto nemůže takovou informaci žadateli poskytnout, jak bylo správně uvedeno v rozhodnutí Kanceláře veřejného ochránce práv č. j. KVO/PCDCJ 36/2016 ze dne 7. 1. 2016. Rozhodnutí rovněž přílehlavě odkázalo na důvodovou zprávu k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím vloženo toto ustanovení, dále na komentář k danému zákonu (FUREK, Adam. *Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Linde, 2012, 1031 s. ISBN 9788072018680, str. 85) a

v neposlední řadě na aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011, dostupný na www.nssoud.cz). Ze všech těchto pramenů vyplývá, že požadovaná informace skutečně spadá pod § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Pro doplnění vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv uvádí následující. Žadatel se domnívá, že nemá jinou možnost jak se domáhat provedení vodorovného dopravního značení na silnicích II. a III. třídy, když podle ministerstva neexistuje výslovná povinnost takové značení na všech těchto silnicích mít a udržovat. Tomu lze přisvědčit. Ale lze se domáhat, aby vodorovné dopravní značení bylo provedeno na konkrétních úsecích silnic – tam, kde to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Právě tak lze vyložit § 78 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Dopravní značení stanovuje obecní úřad obce s rozšířenou působností, na který se může žadatel obrátit s podnětem. Úřad podnět zváží, projedná s Policií ČR a zjistí-li potřebu vodorovného dopravního značení na konkrétním úseku silnice, formou opatření obecné povahy o něm rozhodne. Takový postup úřadu pak může přezkoumat i veřejná ochránkyně práv.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se v souladu s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat správní žalobu podle ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu je nutné podat u Krajského soudu v Brně do 2 měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

JUDr. Pavel Pořízek, Ph.D.
vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv

